

Samtidig vil jeg gerne fremhæve, at alle lande er såvel potentielle modtagere af som bidragydere til forstærkninger. Men der er grund til at understrege, at med det nye forstærkningskoncept er de øremærkede forstærkninger til Danmark bortfaldet.

Planlægningen af en forstærkning til et potentielt kriseområde kan enten være generisk eller specifik. Generisk planlægning er baseret på puljen af reaktionsstyrker, hvis indsættelse trænes ud fra generiske kriterier, det vil sige uden at have et bestemt indsættelsesområde og en konkret operationstype for øje.

Den specifikke planlægning har karakter af en beredskabsplan for et konkret område, hvor der på forhånd udpeges en pulje af reaktionsstyrker, hvorfra en styrke kan sammensættes. Elementer af forstærkningsplanen vil øves regelmæssigt. Udpegningen af styrker er en indikation af, at man i planlægningsøjemed kan basere sig herpå. Det er ikke et endeligt tilsagn om, at styrkerne i givet fald vil være til rådighed. NATO's forstærkningsplanlægning er således i dag ganske forskellig fra den meget detaljerede planlægning, som foregik under den kolde krig.

NATO vil dog fortsat i visse tilfælde gennemføre en specifik forstærkningsplanlægning for et bestemt område, mens alliancen i andre tilfælde vil forlade sig på generisk planlægning. Der er altså således ikke forudset ændringer i NATO's forstærkningskoncept efter optagelsen af de tre nye medlemslande.

NATO erklærede den 14. marts i år, at alliancen i det nuværende og forudsigelige sikkerhedsmiljø vil gennemføre sit kollektive forsvar gennem sikring af den nødvendige interoperabilitet, integration og evne til forstærkninger snarere end ved yderligere permanent stationering af substantielle kampstyrker. Det gælder også for de tre kommende medlemslande. Denne erklæring er i øvrigt også indeholdt i NATO-Rusland-Akten.

Jeg synes, der er god grund til at holde sig for øje, at NATO er en forsvarsalliance, hvis historiske succes med at afskrække aggression ultimativt er baseret på at kunne forhindre enhver gevinst ved aggression. Forstærkningsplanlægning er en integreret del af en troværdig alliance, og NATO vil også sikre denne evne i fremtiden.

I det øjeblik de inviterede lande opnår medlemskab af alliancen, vil de være omfattet af sikkerhedsgarantien, som den fremgår af

Washingtontraktatens art. 5. De nye medlemslande vil i givet fald skulle kunne modtage forstærkninger fra de øvrige NATO-lande. I den forbindelse vil alliancen kunne trække på den generiske forstærkningsplanlægning, eller der kan gennemføres en specifik forstærkningsplanlægning i form af en beredskabsplan, der dækker et begrænset geografisk område.

Et andet element i NATO's tilpasning til de nye sikkerhedspolitiske vilkår udgøres af en revision af den integrerede militære kommandostruktur. Målet for omstruktureringen er at gøre strukturen bedre egnet til at løse alliancens nye opgaver, gøre den mere strømlinet og mere fleksibel.

På NATO-forsvarsministermødet i Bruxelles i december sidste år opnåede vi enighed om en ny kommandostruktur, som for Danmark er klart bedre end den, vi har i dag.

I den nuværende struktur er der tre geografiske områder i Europa og fire niveauer. I den kommende struktur vil der kun være to regioner og tre niveauer. De tre niveauer vil være de strategiske kommandoer, de regionale kommandoer og de subregionale kommandoer.

Der er opnået enighed om, at de to øverste militære chefer – den øverstkommanderende for de allierede styrker i Europa, SACEUR, og den øverstkommanderende for de allierede styrker i Atlanten, SACLANT, i fremtiden »Strategic Commanders« – fortsat skal være amerikanere.

For så vidt angår den kommende struktur i Europa, har vi fra dansk side stærkt støttet den nye struktur med kun to regioner i Europa. Den nye struktur betyder for Danmark, at vi kan fortsætte vores tætte samarbejde med Tyskland, og samtidig vil det betyde, at Danmark, Norge og Storbritannien nu igen placeres under én fælles regional kommando nord for Alperne. Vi slipper derfor for den komplicerede situation, som vi endte i ved sidste ændring af kommandostrukturen, nemlig at Danmark blev knyttet til to forskellige regionale kommandoer, AFCENT og AFNORTHWEST.

Vedrørende det tredje niveau kan jeg oplyse, at NATO-hovedkvarteret i Karup, BALTOP, videreføres, formentlig som JSRC, Joint Subregional Command NORTHEAST. Der vil således fortsat være et NATO-hovedkvarter på dansk jord.

Det fjerde niveau i den nuværende kommandostruktur udgår af kommandostrukturen, og en del af disse kommandoer overgår til den